

Ștefan OPREA

VedeTeatru 2

Deși mulți dintre participanții la **Festivalul buzoian de teatru** contestă noțiunea de *vedetă*, socotind-o nepotrivită pentru artiștii teatrului (vom reveni, mai jos, cu argumentele unui mare actor – Mircea Diaconu), manifestarea artistică și-a păstrat și pentru a doua ediție a sa (10–17 mai 2008) denumirea de **VedeTeatru**; a păstrat-o, probabil, din dorința de a reînnoia noțiunea, de a-i reda adevărata substanțialitate, atât de perimată în ultima vreme, atât de uzată de televiziune, de viața politică, de fotbal și de alte zone de activitate care nu au nimic de-a face cu artistul. Zicea Mircea Diaconu (distinsă și agreabilă prezență la ambele ediții): „Noțiunea de *vedetă* s-a uzat. Televiziunile, una dintre ele mai ales, au uzat acest termen până la a-l anula. Total. La un moment dat, în fiecare dimineață, erau prezente calupuri, colecții, kilograme de vedete. Erau vedete sau, mă rog, persoane care cântau, făceau divertisment; erau atât de mulți încât, practic, acum subiectul este golit de conținut. Termenul a ajuns chiar peiorativ. Dacă mie mi-ar zice cineva că sunt vedetă, ori l-aș înjura, ori i-aș întoarce spatele; m-aș simți jignit”.

În speranța că Festivalul de la Buzău, menținându-și titlatura, va reuși să reapeze noțiunea în lumina ei adevărată, aceea de merit artistic excepțional, recunoscut și prețuit de un public avizat, temeinic implicat în planul culturii și al gustului, rămânem alături de inițiatorii Festivalului „**VedeTeatru**” și apreciem tenacitatea cu care își continuă acțiunea.

Dacă la prima ediție, cea din 2007, s-a mers pe ideea de *spectacol-vedetă*, urmărindu-se performanța de ansamblu, spectacolele ca întreguri artistice unitar constituite, ediția a doua a mizat pe individualități, pe personalități actoricești. Publicul buzoian a avut astfel ocazia – și șansa – de a se întâlni, în cele opt serii ale Festivalului, cu actori din prima linie valorică a teatrului românesc: Ștefan Iordache și Mitică Popescu (*Alex și Morris* – Teatrul Mic), Mircea Diaconu, Constantin Cotimanis și Emil Hossu (*Operele complete ale lui VLM ȘKSPR* – Teatrul „Nottara”), Dorina Lazăr, Constantin Cojocar, Carmen Tănase, Marius Stănescu (*Gaițele* – Teatrul Odeon), Maia Morgenstern și Mircea Rusu (*Jocul regilor* – Teatrul Evreiesc de Stat), Alexandru Repan și Ion Haiduc (*Blues* – Teatrul Nottara), Virginia Itta Marcu (*La Chunga* – Teatrul „Sică Alexandrescu” Brașov), Virgil Ogășanu (*Un pensionar fatal* – Teatrul „Nottara”), Corneliu Dan Borcia (*Chat* – Teatrul „□ buni” Piatra Neamț) și cu alții, mai tineri sau încă insuficient intrați în conștiința publicului ca „vedete” și care au și fost oarecum... separați de cei din prima categorie, rezervându-li-se secțiunea „Vedeta din umbră”, în ideea că, mâine sau poimâine, vor ajunge în plină lumină.

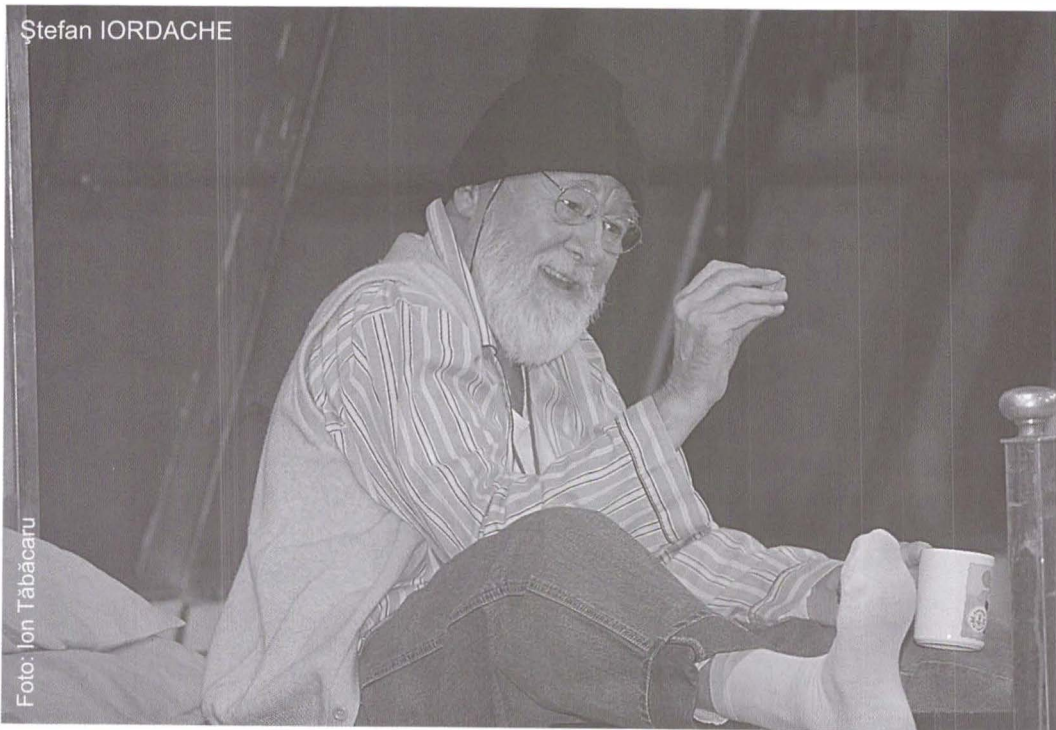
Juriul Festivalului i-a ales și premiat pe cei mai valoroși: Ștefan Iordache, Maia Morgenstern, Virginia Itta Marcu și Constantin Cojocar.

Maia MORGENSTERN, alături de Mircea RUSU

Foto: Ion Tăbăcaru

Stefan IORDACHE

Foto: Ion Tăbăcaru

Virginia Itta MARCU

Foto: Ion Tăbăcaru

Constantin COJOCARU

Foto: Ion Tăbăcaru

N-au intrat în concurs nici regizorii, nici scenografii, nici dramaturgii. Rândul acestora va fi la ediția viitoare. În acest scop a fost inițiat un sondaj în rândul spectatorilor, aceștia având a-și exprima opțiunea pentru „vedeta” cu care se vor întâlni în 2009. Dacă am înțeles bine, aceasta va fi *Dramaturgul*. Este demnă de stimă această consultare a publicului, ea evidențiind, în fapt, concepția benefică a direcțiunii teatrului de a oferi publicului ceea ce dorește, ceea ce așteaptă, ceea ce preferă. Apare însă și un risc în această colaborare cu publicul, căci, este știut, acesta, publicul, nu-i o entitate omogenă, există mai multe publicuri, preferințele sunt foarte diverse și teatrul are sarcina de a le orienta spre un țel artistic convenabil și profitabil pentru toți. Am văzut și la această ediție, ca și la alte festivaluri, preferințe îndoielnice, entuziasme fără acoperire artistică, în fața cărora unii actori cedează de dragul aplauzelor. Unele spectacole, scăpate de sub supravegherea regizorală, alunecă prea ușor spre derizoriu, spre vulgar chiar; vulgaritățile de limbaj – receptate cu o păguboasă voluptate mai ales de spectatorii tineri – au devenit o modă în teatrul românesc. Și atunci ce e de făcut? Mergem după public (după stratul de jos al acestuia, care râde copios și aplaudă frenetic momentele îndoielnice ale spectacolului și „cruditățile” de limbaj) sau rămânem fermi pe poziția de a atrage spre valoare toate categoriile de public? Răspunsul e unul singur și acest sens cred că îl are inițiativa teatrului buzoian de a se apropia cât mai mult de spectatorii săi. Și exemplul ar trebui urmat și de alte teatre. Formele de apropiere a teatrului de public și a publicului de teatru sunt multiple, nu se reduc doar la spectacole. Ediția din acest an a promovat câteva: lansări de cărți de teatru (Fundatia „Camil Petrescu” și revista „Teatrul azi” au lansat volumele *George Constantin și comedia sa umană* de Florica Ichim, *Patima pentru teatru sau Virginia Itta Marcu* de Constantin Paraschivescu, *Medeea lui Andrei Șerban* de Ana Maria Narti, Maria Filotti – *Am ales teatrul*, Valeriu Moisescu – *Persistența memoriei*), audiții de spectacole radiofonice oferite de Teatrul Național Radiofonic (*Insula cu amintiri* – poveste muzicală cu Florin Piersic, Emilia Popescu, Adriana Trandafir, Valentin Uritescu; *Cam târziu, domnule Godot* de Doru Moțoc – cu Dan Puric, Radu Beligan, Mircea Constantinescu, Florin Anton; *Elogiul nebuniei* de Dumitru Solomon – cu Marcel Iureș, Dorina Lazăr, Mihai Dinvale), întâlniri cu personalități actricești: Ștefan Iureș, Dorina Lazăr, Dan Condurache ș.a., expoziții de artă plastică (Gh. Ciobanu), spectacole de stradă oferite de Mihai Mălaimare și Teatrul Masca, reprezentații pentru copii susținute de Teatrul Național pentru copii București (cu Marian Râlea) etc. Cum se vede un complex de manifestări complementare având, toate, același scop: atragerea publicului de toate vârstele spre teatru, formarea și cultivarea gustului pentru spectacol, pentru frumos și autentic.

Organizarea – și a acestei ediții – a fost impecabilă, Marinela Țepuș, directoarea Teatrului „G. Ciprian”, știind să adune în jurul ei o echipă de oameni de teatru experimentați și entuziaști. Totodată, forurile locale buzoiene și numeroșii sponsori au oferit un sprijin substanțial, ceea ce a făcut posibilă excelenta desfășurare a manifestării